

etiam mortuus videtur, cuius nomen in ore et corde hominibus est.
 Et quis quosdam optimum vinum multis annis collectum velut aquam
 turbidam effudit nisi insanam mentem? nunquid amara multo labori
 re, corporis defatigatione, videri plurimum periculis partibus operibus illius
 rapidis creditur. Fluminibus? vel gloria Imperatoribus, possessatibus
 peditibus, post superatas in bello vigilantiis itineribus, molestiis, oli ven
 foribus iniuriis, hostium effusus gladius ignitatis inires deliratosque
 iam gloria petita decorandis, ne inveniri possit excedit Regno.
 ut si per se laborum molestias, vigilantiis vexationes, pericula vi
 ta nihil nisi miseram existantem corporis varios morbos reportet.
 Et tu omnia bona opera tua, gratia Eternis in Deo Creatori
 tuo sincere tanquam gratissimum sacrificium libasti, nam vicia
 voluptatis umbra peccati ibis. Et cui tuo vigilis? quibus noctes dies,
 permultos transisti, immo malis alijs, precibus, amaris sed et amatis
 Deo lacrymis quas quodammodo impugnavisti, ad quid nunc orationes ipse
 ardentissimo amore scripsisti effusa? quo ipsius Altissimi thronum ipse
 penetrarent, quid nunc proderunt tibi? cui petita tam instant,
 tam constant, tam subripe cui tribues? cui inedia tam patient,
 tam fortiter, tam constant tolerata? Qui nunc quod tibi arasti
 mercedem? non tu, qui delicias tibi in coelis paratis praestatur? alij
 non tu, qui mercedem laborum vigilantiarum recipies? si fugis, alij
 non tu; et certe tot tua reverentia, tot pyrrho lacrymis, quae ipse
 disti, tot nocturnis vigilis, quas patientissime sine defectione tolle
 rasti, tot verbera, quo corpori tuo obsequando infligisti, quod omnia am
 plissimum, et divitiarum (ubi thesaurum in coelis tibi Regia congregasti,
 nunc sane si discesseris, si insano amori fidem non inhibueris, si a curia
 offerata non cohiberis mente, in perniciem tuam cadens, de accusabaris,
 de condemnabaris; atque, quod magis ab hac inhonestate fuga te
 accipis